

Hjem og forsørge en Familie, men da er denne Løn vistnok omtrent en passende Minimumsløn for Mænd med den Uddannelse, som der maa fordras af dem. Naar det ærede Medlem endvidere pegede paa den stærke Forøgelse i Udgifterne af ialt 66,000 Kr., saa maa det dog ogsaa erindres, at det er et ret bethdeligt Antal Lærere, der er Tale om. Lovforslaget omfatter omtrent 140 Personer, en gennemgaaende Lønningsforhøjelse af 200 Kr. vilde altsaa andrage omtrent 28,000 Kr., og har man dette for Dje, tror jeg ikke, at man kan sige, at det Tillæg, som er foreslaaet af 66,000 Kr., er saa særlig formidabelt. Jeg vilde anse det for overmaade ønskeligt, om de lærde Skolers Lærere snart kunde naa den Lønningsforbedring, som man i Grunden fra alle Sider længe har været enig om at erkende, at der er Trang til. Hvad enten man nu vil gaa saa vidt, som der er foreslaaet her i Forslaget, hvad der, efter min Mening, ikke er at gaa for vidt, eller man vil gaa mindre vidt, vil jeg meget anbefale, at man vil fremme dette Lovforslag saa hurtig som mulig, og at man navnlig ikke vil lade det bero efter helt andre Spørgsmaals Afgørelse, nemlig efter Afgørelsen af Spørgsmaalet om den hele Skolereform, et Spørgsmaal, hvorom man i alt Fald kan sige, at det er klart, at dets Gennemførelse vil kræve lang Tid, da Meningerne og Anskuelserne om i hvilken Retning Forordningerne skulle gaa, ere saa ganske overordentlig afvigende fra hinanden. Vil man lade det foreliggende Lovforslag om Lønningsforholdene ved Skolerne vente efter en Afgørelse af Spørgsmaalet om en større eller mindre Skolereform, saa er det i Virkeligheden det samme, som at slaa denne Sag ihjel. Selve Spørgsmaalet, som det foreligger, er i Virkeligheden meget begrænset, meget let at overskue og vilde, dersom der var den ønskelige Velvilje overfor Sagen, kunne fremmes meget hurtigt af Udvalget, og jeg udtaler det Haab, at dette maa blive Tilfældet. — Jeg skal lige over for de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Bornholm (Blem), kun gøre gældende, at den Parallel, han drog mellem Forholdet ved de lærde Skoler og Universitetet, i flere Retninger snarest var noget misvisende. Eksempelvis skal jeg nævne den Betragtning, han gjorde gældende om Forfælleren i Avancementsforholdene. Han erkendte selv, at de lærde Skoler havde været ubelidt stillede i Retning af Avancement, men jeg tror ikke, at den Sammenligning, som han anstillede med Universitetet i saa Henseende, havde nogen som helst Berettigelse, thi Forholdet

der er i saa Henseende ganske anderledes. Det, at der i Aarenes Løb er blevet oprettet en Del nye Professorater, har jo ikke haft den fjærneste Betydning for de alt ansatte Professorer, det er klart, at f. Eks. det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, hvortil jeg hører, ikke har den allerfjærneste Fordel af, om man udvider Professoraterne ved de andre Fakulteter nok saa meget. Det bedrøver altsaa slet ikke Avancementsforholdene ved Universitetet. Naar det ærede Medlem syntes at anse det for urigtigt, at man her har foreslaaet, hvad der iøvrigt alt er gældende, treaarige Alderstillaag for Adjunkter, vil jeg dog meget anbefale, at man bliver staaende herved og ikke ofrer den Fordel, der derved opnaas, for et altfor vidt drevet Dunst om Symmetri i vore Lønningslove. Det maa sikkert erkendes, at de femaarige Alderstillaag i det hele i mange Forhold ere mindre passende end de treaarige, men særlig tror jeg, det gælder paa det Omraade, vi her beskæftige os med, og hvor man staar overfor i sig selv saa lade Lønninger, som disse. Det har stor Betydning for en yngre Familie, om den hvert tredje Aar kan saa et mindre Tillæg, og det maa jo erindres, at Spørgsmaalet om Alderstillaag jo beror ikke alene paa de Aar, der ere hengaaede, men ogsaa paa den Sum, der er normeret. Det er klart, at sætter man femaarige Alderstillaag ind i Stedet for de treaarige, bør man gøre de femaarige højere, men jeg tror, at de foreslaaede lavere treaarige Tillæg ere at foretrække for de femaarige, selv om disse blive noget højere, og jeg vilde finde det hensigtsmæssigt, om man snarere drog Konsekvensen videre og indførte treaarige Alderstillaag ogsaa for Overlærere. — Jeg forstaaer ikke rigtigt, hvorfor den højtærede Minister har indsat en Paragraf, som forekommer mig at slutte sig ganske naturligt til det foreliggende Lovforslag, i et Lovforslag, der er blevet forelagt i det andet Ting, nemlig sidstnævnte Lovforslags Paragraf 3 om Afdgangen til at blive Rector, Overlærer og Adjunkt ved Skolerne. Det forekommer mig, at Bestemmelse derom, dog naturligere hører hjemme i selve Lønningsloven, medens jeg ikke ser, at det har nogen egentlig naturlig Begrundelse i den anden Lov, og da det jo ikke er sikkert i alt Fald, at de to Lovforslag komme til at følges ad gennem Riket, og det jo kan tænkes, at Lønningslovforslaget bliver til Lov før det andet Lovforslag, vil det jo være underligt, om man deri savnede den Bestemmelse om Afdgangen til at blive ansat ved de lærde Skoler. Jeg veed ikke, om der har